

Min första punkt är självklar. I ett nytt läge, i en fasväxling där vi just nu befinner oss, är det för Kristi kyrka självklart att

först av allt betona vår kontinuitet med den kristna trons centrum. I varje krisläge finns det ingenting annat som är mer självklart och mer centralt för den kristna kyrkan än att säga: vi räcker evangelium, befrielse och upprättelse i Jesus Kristus. Min första punkt är kontinuitet med den kristna trons centrum. Låt mig säga:

Rättviseperspektivet, att varje församling i ett pastorat ska fira lika många gudstjänster i varje kyrka, har bidragit till ett fragmentariskt gudstjänstliv. Att gå ifrån det och fira mässa varje söndag på en och samma plats, på samma tid och med samma ordning tror jag har framtiden för sig och det sker nu också i alltfler pastorat i kontraktet. Min andra punkt: Mer salt än spegel! Det är lätt att säga, jag vet men jag tror ändå att vi skulle kunna säga det till varandra. Det är en självklarhet att varje kyrka i varje tid speglar. Vi kan inte leva utan att anpassa, spegla, vara en del av samhället. Det är omöjligt för att överhuvudtaget kunna säga något

meningsfullt. Men vi skulle kunna hjälpa varandra att vara mer salt och inte bara spegling. Min tredje punkt: Ett kunskapsfokus. Vi har levt länge i en

period då det stora samtalet är prioriterat och vi behöver med all säkerhet prioritera samtalsgrupper även i framtiden. Men vi får inte glömma att det finns en faktisk kunskap. Kunskap har varit ett fult ord länge, kritiken mot förmedlingspedagogiken har använts för att klubba ner kunskapsföredrag. Men jag tror att vi behöver korta intensiva serier om kristen tro, t ex lördag förmiddag, 60 minuter om kristen tro, med en tydlig början och ett tydligt slut. Vill man prata mer så gör man det, det är ju självklart att man kan tala vidare om saken.

